

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย (Research Methodology)

ประเภทของการวิจัย

วิธีวิจัยข้อมูลเชิงพรรณนา Descriptive Analysis โดยศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ เอกสาร รายงานการวิจัย และวารสารทางเศรษฐกิจ วารสารอุตสาหกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อมูลองค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกของอุตสาหกรรมสิ่งทอ ไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา

วิธีวิจัยข้อมูลเชิงปริมาณ Quantitative Analysis เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสามารถในการส่งออกของอุตสาหกรรมสิ่งทอไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิธี Linear Regression ในการวิเคราะห์

ประเภทของข้อมูลและแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูล การดำเนินงานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยมุ่งศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ศึกษาเฉพาะการส่งออกไปประเทศสหรัฐอเมริกาโดยใช้ข้อมูลจาก

1. ข้อมูลปฐมภูมิ จากการส่งแบบสอบถามประเภทปลายปิด โดยมีผู้ส่งออกสิ่งทอไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 1,125 ราย ได้ส่งแบบสอบถามออกไปจำนวน 300 ราย คิดเป็น 26.67% ของประชากรทั้งหมด ทั้งนี้ผู้วิจัยได้พยายามเพิ่มอัตราการตอบกลับโดยการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม และประชาสัมพันธ์แบบสอบถามบน Web Site Thaitextile.org ซึ่งเป็น Web Site ด้านสิ่งทอของประเทศไทย

2. ข้อมูลทุติยภูมิ จากแหล่งข้อมูล สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ, กรมการค้าต่างประเทศ กรมส่งเสริมการส่งออก และกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์, กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง, สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, วารสารสิ่งทอ TTIS, วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์, และวารสารผู้ส่งออก เป็นต้น

ในบทนี้จะกล่าวถึงวิธีการในการศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกของอุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยมุ่งศึกษาทั้งปัจจัยภายในองค์กร และภายนอกองค์กร ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบช่วงเวลาเดียว (Cross – sectional approach) โดยจะเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน 2546

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือแบบสอบถามแบบปลายปิด Close-end ซึ่งออกแบบเพื่อการวัดค่าตัวแปรที่ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประกอบไปด้วย

การวัดความสามารถในการส่งออกของธุรกิจ สามารถวัดได้จากคำถามที่ 6 ยอดขายจากการส่งออก ส่วนของคำตอบจะแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มคือ น้อยกว่า 1 ล้านบาท, 1-5 ล้านบาท, 5-10 ล้านบาท, 10-50 ล้านบาท และ 50 ล้านบาทขึ้นไป คำตอบในระดับที่มากกว่าจะแสดงความสามารถในการส่งออกของธุรกิจที่มากกว่าด้วย

ในขั้นแรกผู้วิจัยต้องการวัดความสามารถในการส่งออกของธุรกิจแบบพลวัต Dynamic จึงออกแบบสอบถามเพื่อวัดในคำถามที่ 7 อัตรากำไรจากการส่งออก และคำถามที่ 8 อัตราการเพิ่มขึ้นของยอดส่งออก แต่จากการพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วเห็นว่าอุตสาหกรรมสิ่งทอตลอดสายการผลิตมีกระบวนการที่แตกต่างกัน อัตรากำไรในแต่ละอุตสาหกรรมก็แตกต่างกันอย่างมากด้วย แต่งานวิจัยไม่สามารถแบ่งส่วนของแต่ละอุตสาหกรรมย่อยได้อย่างชัดเจน จึงตัดคำถามที่เกี่ยวกับอัตรากำไรจากการส่งออกออกไป

ในปี 2541 ที่ผ่านมาเป็นจุดวิกฤติของอุตสาหกรรมสิ่งทอ จนถึงปัจจุบันแม้ธุรกิจในอุตสาหกรรมนี้จะเริ่มฟื้นตัวขึ้นแต่การเพิ่มขึ้นของยอดส่งออกก็ยังไม่ได้เพิ่มขึ้นตาม ประกอบกับเศรษฐกิจของตลาดสหรัฐอเมริกาซบเซาทำให้การเพิ่มขึ้นของยอดส่งออกไม่สามารถสัมพันธ์กันกับความสามารถในการส่งออกที่แท้จริงของอุตสาหกรรมได้ ดังนั้นจึงตัดคำถามเกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นของยอดส่งออกออกไป

ดังนั้นการวัดความสามารถในการส่งออกของธุรกิจในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงใช้เพียงปัจจัยเดียวคือยอดขายจากการส่งออกซึ่งนับเป็นการวัดแบบสถิตย์ Static ซึ่งจะเป็นการวัด ณ เวลาปัจจุบันเท่านั้น

Section A แบบสอบถามในส่วนนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปของกิจการ ประกอบไปด้วยคำถาม 9 ข้อ ซึ่งจะศึกษาถึงความสามารถในการส่งออก บนพื้นฐานของสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการส่งออก ในคำถามข้อที่ 3 ธุรกิจของท่านส่งสินค้าออกไปต่างประเทศเป็นระยะเวลาานเท่าใด ส่วนของคำตอบจะแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มคือ น้อยกว่า 3 ปี

3-5ปี, 6-10 ปี, 11-15 ปี และ มากกว่า15ปี ธุรกิจที่มีประสบการณ์การส่งออกที่ยาวนานจะแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการส่งออกที่ดีกว่าของธุรกิจนั้น ๆ

การวัดความสามารถในการส่งออกยังรวมไปถึงยอดขายจากการส่งออกซึ่งเป็นคำถามในข้อที่ 6 ความสามารถในการทำกำไรจากสินค้าส่งออกในคำถามข้อที่ 7 และอัตราการเจริญเติบโตของยอดส่งออกในคำถามข้อที่ 8 จำนวนยอดส่งสินค้าออก อัตรากำไร และอัตราการเจริญเติบโตจะแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการส่งออกที่ดีกว่าของธุรกิจนั้น ๆ

Section B คำถามในส่วนนี้จะเกี่ยวข้องกับแรงขับภายในกิจการของผู้ส่งออก ประกอบไปด้วย 29 คำถาม (จากข้อ 10 – 38) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือลักษณะของธุรกิจ ความสามารถของธุรกิจ กลยุทธ์การตลาดเพื่อการส่งออก

ปัจจัยที่ 1 ลักษณะของธุรกิจ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มตามขนาดของธุรกิจ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การส่งออก และประสบการณ์การส่งออก ขนาดของธุรกิจจะวัดได้จากคำถามข้อ 10, 11 คือจำนวนพนักงานทั้งหมดของธุรกิจ และจำนวนพนักงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก โดยตรง รวมถึงยอดขายรวมในคำถามข้อที่ 12 จำนวนพนักงานและยอดขายจะแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการส่งออกที่ดีกว่าของธุรกิจนั้น ๆ

ปัจจัยที่ 2 ความสามารถของธุรกิจจะสามารถวัดได้โดยองค์ประกอบ 4 ชนิด คือ

1. การวางแผนการส่งออก
2. ระดับความสามารถทางเทคโนโลยี
3. ระบบการควบคุมคุณภาพ
4. ทรัพยากรบุคคลในองค์กร

ซึ่งสามารถวัดได้จากคำถามข้อที่ 14, 15, 16, และ 17 โดยใช้ Likert Scale ซึ่งมีลำดับการให้คะแนนตั้งแต่ 1 – 5 ระดับคะแนน 1 จะแทนค่าที่น้อยที่สุด ระดับคะแนน 2 จะแทนค่าที่น้อย ระดับคะแนน 3 จะแทนค่าเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย ระดับคะแนน 4 จะแทนค่ามาก และระดับคะแนน 5 จะแทนค่าที่มากที่สุด คะแนนเฉลี่ยของคำถามข้อที่ 14 – 17 จะแทนความสามารถในการส่งออกของธุรกิจ

ปัจจัยที่ 3 ลักษณะของการจัดการแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือแรงจูงใจในการส่งออก ข้อจำกัดในการส่งออก และคุณสมบัติของผู้จัดการที่ทำหน้าที่ด้านส่งออก ซึ่งการวัดแรงจูงใจในการส่งออกสามารถวัดในเรื่องของการประหยัดเนื่องจากขนาดในคำถามข้อที่ 18 ความต้องการของตลาดในข้อที่ 19 เงินสนับสนุนการส่งออกจากภาครัฐในข้อที่ 20 โอกาสที่จะทำตลาดได้ในข้อที่ 21 และการป้องกันความเสี่ยงภัยในข้อที่ 22 โดยใช้ Likert Scale ซึ่งมีลำดับการให้คะแนนตั้งแต่ 1 – 5 ระดับคะแนน 1 จะแทนค่าที่น้อยที่สุด ระดับคะแนน 2 จะแทนค่าที่น้อย ระดับคะแนน 3 จะแทนค่าเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย ระดับคะแนน 4 จะแทนค่ามาก และระดับคะแนน 5

จะแทนค่าที่มากที่สุด คะแนนเฉลี่ยของคำถามข้อที่ 18 – 22 จะแทนค่าแรงจูงใจซึ่งมีผลต่อความสามารถในการส่งออกของธุรกิจ

ข้อจำกัดในการส่งออกสามารถวัดได้จากคำถามข้อที่ 23 ในเรื่องการจัดการกับข้อจำกัด และข้อ 24 ในเรื่องข้อกำหนดเกี่ยวกับทรัพยากรของกิจการ โดยใช้ Likert Scale ซึ่งมีลำดับการให้คะแนนตั้งแต่ 1 – 5 ระดับคะแนน 1 จะแทนค่าที่น้อยที่สุด ระดับคะแนน 2 จะแทนค่าที่น้อย ระดับคะแนน 3 จะแทนค่าเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย ระดับคะแนน 4 จะแทนค่ามาก และระดับคะแนน 5 จะแทนค่าที่มากที่สุด คะแนนเฉลี่ยของคำถามข้อที่ 23-24 จะแทนค่าปัจจัยข้อจำกัดซึ่งมีผลต่อความสามารถในการส่งออกของธุรกิจ

คุณสมบัติของผู้จัดการที่ทำหน้าที่ด้านส่งออก สามารถวัดได้จากคำถามข้อที่ 25 ในเรื่องระดับการศึกษา คำถามข้อที่ 26 ในเรื่องประสบการณ์ในต่างประเทศ คำถามข้อที่ 27 ในเรื่องทักษะด้านภาษาต่างประเทศ และคำถามข้อที่ 28 ในเรื่องช่วยอายุของผู้จัดการ โดยใช้ Likert Scale ซึ่งมีลำดับการให้คะแนนตั้งแต่ 1 – 5 ระดับคะแนน 1 จะแทนค่าที่น้อยที่สุด ระดับคะแนน 2 จะแทนค่าที่น้อย ระดับคะแนน 3 จะแทนค่าเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย ระดับคะแนน 4 จะแทนค่ามาก และระดับคะแนน 5 จะแทนค่าที่มากที่สุด คะแนนเฉลี่ยของคำถามข้อที่ 25-28 จะแทนค่าปัจจัยคุณสมบัติของผู้จัดการซึ่งมีผลต่อความสามารถในการส่งออกของธุรกิจ

ปัจจัยที่ 4 ลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อความสามารถในการส่งออก ผลของลักษณะของผลิตภัณฑ์สามารถวัดได้จากคำถามในข้อที่ 29 คุณภาพของผลิตภัณฑ์ คำถามข้อที่ 30 อายุของผลิตภัณฑ์ คำถามข้อที่ 31 จุดแข็งของผลิตภัณฑ์ คำถามข้อที่ 32 ระดับของเทคโนโลยีของผลิตภัณฑ์ คำถามข้อที่ 33 การแข่งขันทางด้านราคา และคำถามข้อที่ 34 ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า ซึ่งจะสามารถวัดได้โดยใช้ Likert Scale ซึ่งมีลำดับการให้คะแนนตั้งแต่ 1 – 5 ระดับคะแนน 1 จะแทนค่าที่น้อยที่สุด ระดับคะแนน 2 จะแทนค่าที่น้อย ระดับคะแนน 3 จะแทนค่าเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย ระดับคะแนน 4 จะแทนค่ามาก และระดับคะแนน 5 จะแทนค่าที่มากที่สุด คะแนนเฉลี่ยของคำถามข้อที่ 29-34 จะแทนค่าลักษณะของผลิตภัณฑ์ซึ่งมีผลต่อความสามารถในการส่งออกของธุรกิจ

ปัจจัย 5 กลยุทธ์การตลาด ตามขอบเขตที่ระบุไว้ในวรรณกรรมปริทรรศน์ ได้แบ่งออกเป็นสี่ส่วนคือ การปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ การแข่งขันในด้านราคา การปรับเปลี่ยนในด้านการส่งเสริมการขาย และกลยุทธ์การกระจายสินค้า ซึ่งอยู่ในคำถามข้อที่ 35 – 38 ซึ่งจะสามารถวัดได้โดยใช้ Likert Scale ซึ่งมีลำดับการให้คะแนนตั้งแต่ 1 – 5 ระดับคะแนน 1 จะแทนค่าที่น้อยที่สุด ระดับคะแนน 2 จะแทนค่าที่น้อย ระดับคะแนน 3 จะแทนค่าเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย ระดับคะแนน 4 จะแทนค่ามาก และระดับคะแนน 5 จะแทนค่าที่มากที่สุด คะแนนเฉลี่ยของคำถามข้อที่ 35-38 จะแทนค่ากลยุทธ์การตลาดซึ่งมีผลต่อความสามารถในการส่งออกของธุรกิจ

Section C เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อผู้ส่งออก ประกอบด้วยคำถาม 11 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ปัจจัยที่ 6 ลักษณะของอุตสาหกรรมมีผลต่อความสามารถในการส่งออก ลักษณะของอุตสาหกรรมสามารถวัดได้จากคำถามข้อที่ 39 อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม ตลอดจนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องในประเทศที่ธุรกิจนั้นดำเนินการอยู่ คำถามข้อที่ 40 ระดับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของอุตสาหกรรม คำถามข้อที่ 41 ระดับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม ซึ่งจะสามารถวัดได้โดยใช้ Likert Scale ซึ่งมีลำดับการให้คะแนนตั้งแต่ 1 – 5 ระดับคะแนน 1 จะแทนค่าที่น้อยที่สุด ระดับคะแนน 2 จะแทนค่าที่น้อย ระดับคะแนน 3 จะแทนค่าเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย ระดับคะแนน 4 จะแทนค่ามาก และระดับคะแนน 5 จะแทนค่าที่มากที่สุด คะแนนเฉลี่ยของคำถามข้อที่ 39-41 จะแทนค่าลักษณะของอุตสาหกรรมซึ่งมีผลต่อความสามารถในการส่งออกของธุรกิจ

ปัจจัยที่ 7 ลักษณะของตลาดที่ทำการส่งออกมีผลต่อความสามารถในการส่งออก ลักษณะของตลาดจะมีผลต่อการส่งออกอย่างไรนั้นสามารถวัดได้จากคำถามข้อที่ 42 จำนวนของข้อกีดกันทางการค้า คำถามข้อที่ 43 ระยะทางจากประเทศผู้ส่งออกไปจนถึงตลาดส่งออก คำถามข้อที่ 44 แรงกดดันจากคู่แข่งในตลาดส่งออก คำถามข้อที่ 45 ระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและขนาดของตลาดส่งออก คำถามข้อที่ 46 ระดับความคล้ายคลึงทางวัฒนธรรมกับประเทศที่เข้าไปดำเนินธุรกรรม (Home Country) ซึ่งจะสามารถวัดได้โดยใช้ Likert Scale ซึ่งมีลำดับการให้คะแนนตั้งแต่ 1 – 5 ระดับคะแนน 1 จะแทนค่าที่น้อยที่สุด ระดับคะแนน 2 จะแทนค่าที่น้อย ระดับคะแนน 3 จะแทนค่าปานกลางเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย ระดับคะแนน 4 จะแทนค่ามาก และระดับคะแนน 5 จะแทนค่าที่มากที่สุด คะแนนเฉลี่ยของคำถามข้อที่ 42-45 จะแทนค่าลักษณะของตลาดส่งออกซึ่งมีผลต่อความสามารถในการส่งออกของธุรกิจ

ปัจจัยที่ 8 ความช่วยเหลือในด้านการส่งออกจากภาครัฐส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของธุรกิจ ความช่วยเหลือจากภาครัฐจะส่งผลต่อการส่งออกอย่างไรนั้นสามารถวัดได้จากคำถามในข้อที่ 47 ความช่วยเหลือด้านการรวบรวมข้อมูลการตลาด คำถามข้อที่ 48 ความช่วยเหลือจากภาครัฐในด้านการโฆษณาและส่งเสริมการขาย และในคำถามข้อที่ 49 ความช่วยเหลือในด้านการเงิน การลดอัตราภาษี และการให้เงินสนับสนุน ซึ่งจะสามารถวัดได้โดยใช้ Likert Scale ซึ่งมีลำดับการให้คะแนนตั้งแต่ 1 – 5 ระดับคะแนน 1 จะแทนค่าที่น้อยที่สุด ระดับคะแนน 2 จะแทนค่าที่น้อย ระดับคะแนน 3 จะแทนค่าเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย ระดับคะแนน 4 จะแทนค่ามาก และระดับคะแนน 5 จะแทนค่าที่มากที่สุด คะแนนเฉลี่ยของคำถามข้อที่ 47-49 จะแทนค่าความช่วยเหลือด้านการส่งออกจากภาครัฐซึ่งมีผลต่อความสามารถในการส่งออกของธุรกิจ

ตารางที่ 8 สรุปรูปตัวแปรและปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

	ตัวแปร	ปัจจัยที่ใช้วัด
Dependent Variable	ความสามารถในการส่งออก Exposale (DV)	ยอดขายจากการส่งออก
Internal Factors (Independent Variables)	ลักษณะเฉพาะของธุรกิจ Var00002 (IV)	จำนวนพนักงาน (EMP)
		จำนวนพนักงานของแผนกส่งออก (EXPOEMP)
		ยอดขายรวม (SALES)
	ความสามารถของธุรกิจ Var00003 (IV)	การจัดการและการวางแผนการส่งออก (B1A)
		ระดับความสามารถทางเทคโนโลยี (B1B)
		การควบคุมคุณภาพ (B1C)
ทรัพยากรมนุษย์ (B1D)		
ลักษณะของการจัดการ Var00007 (IV)	แรงจูงใจ (B2A-B2E)	
	ข้อจำกัด (B3A-B3B)	
	คุณสมบัติของผู้จัดการฝ่ายส่งออก (B5A-B5D)	
ลักษณะของผลิตภัณฑ์ Var00008 (IV)	คุณภาพของผลิตภัณฑ์ (B6A)	
	อายุของผลิตภัณฑ์ (B6B)	
	จุดแข็งของตราสินค้า (B6C)	
	ระดับเทคโนโลยี (B6D)	
	การแข่งขันด้านราคา (B6E)	
	ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า (B6F)	
กลยุทธ์ทางการตลาด Var00009 (IV)	ปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ (B7A)	
	การแข่งขันด้านราคา (B7B)	
	ปรับเปลี่ยนการส่งเสริมการขาย (B7C)	
	การกระจายสินค้า (B7D)	
External Factors (Independent Variables)	ลักษณะของอุตสาหกรรม Var000010 (IV)	อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม (C1A)
		ระดับความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี (C1B)
		ระดับความสามารถของอุตสาหกรรม (C1C)
	ลักษณะของตลาด Var000011 (IV)	จำนวนข้อกีดกันทางการค้า (C2A)
		ระยะทางจากประเทศผู้ผลิตถึงตลาด (C2B)
		แรงกดดันจากคู่แข่งในตลาด (C2C)
		ระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและขนาด (C2D)
		ระดับความคล้ายคลึงสิ่งวางวัฒนธรรม (C2E)
	ความช่วยเหลือจากภาครัฐ Var000012 (IV)	ความช่วยเหลือด้านรวบรวมข้อมูลการตลาด (C3A)
ความช่วยเหลือด้านการโฆษณาและส่งเสริมการขาย (C3B)		
	ความช่วยเหลือด้านการเงิน การลดอัตราภาษี เงินสนับสนุน (C3C)	

(DV) Dependent Variable

ตัวแปรตาม

(IV) Independent Variable

ตัวแปรอิสระ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลสภาพทั่วไปของอุตสาหกรรม ปัญหาการส่งออก สภาพการแข่งขัน แนวนโยบายของรัฐบาลและหน่วยงานต่าง ๆ ในการดำเนินการเพื่อสนับสนุนการส่งออกของอุตสาหกรรม รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ รายงานการวิจัย สถิติ Web Site จากหน่วยงานต่าง ๆ คือ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ, กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์, กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง, สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI), และวารสาร TTIS, และวารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์

ข้อมูลตลาดในประเทศสหรัฐอเมริกา รวบรวมข้อมูลจาก Web Site และฐานข้อมูลของกระทรวงพาณิชย์ และ กระทรวงต่างประเทศ

ข้อมูลรายชื่อผู้ส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไปยังตลาดสหรัฐอเมริกา รวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลของกระทรวงพาณิชย์

วิธีการสุ่มตัวอย่างดำเนินการ โดยรวบรวมโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้กับผู้มีรายชื่อส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในฐานข้อมูลของกระทรวงพาณิชย์ โดยใช้วิธี Purposive Sampling โดยเลือกจากผู้ส่งออกเฉพาะที่ส่งไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 300 รายจากจำนวนทั้งหมด 1,125 ราย กำหนดเป้าหมายผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารระดับสูง เช่น กรรมการผู้จัดการ หรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกโดยตรงเช่นผู้จัดการฝ่ายส่งออก ซึ่งเป็นผู้กำหนด หรือมีบทบาทเกี่ยวข้องในการกำหนดกลยุทธ์การส่งออกของกิจการ

การวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีทางสถิติที่ใช้

1. ข้อมูลสภาพทั่วไปของอุตสาหกรรมและข้อมูลในตลาดเป้าหมายคือประเทศสหรัฐอเมริกา นำเสนอโดยการรวบรวมและประมวลในรูปแบบของการบรรยาย แสดงในรูปแบบข้อมูลเชิงสถิติ ตาราง รูปภาพ
2. ข้อมูลปฐมภูมิเรื่องปัญหาในการส่งออกของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย ซึ่งได้จากการรวบรวมข้อมูลตามแบบสอบถาม นำมาประมวลผลโดยใช้คอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรม SPSS version 9.05 for Window และวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Descriptive Analysis โดยการแยกวิเคราะห์แต่ละส่วนดังนี้
3. ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปแยกแต่ละข้อปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์สิ่งทอในประเทศไทยวิเคราะห์โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์แบบ Multiple Regression ในแต่ละปัจจัย

ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

ระยะเวลาในการทำวิจัยฉบับนี้ใช้เวลารวมทั้งสิ้น 3 เดือน เริ่มตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2546 ถึง 30 กรกฎาคม 2546

แผนการดำเนินงาน

การดำเนินงานศึกษาแบ่งออกได้เป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 เลือกหัวข้อ ออกแบบเค้าโครงการศึกษางาน ค้นหาข้อมูลเอกสารสนับสนุนการศึกษา
- ขั้นตอนที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถาม
- ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูล ประมวลผล
- ขั้นตอนที่ 4 จัดทำรายงานและนำเสนอผลงานการศึกษา

การประมวลผลข้อมูล

นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการ ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า สำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายปิด (Closed-end)
3. การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้วนำมาบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS เพื่อประมวลผลโดยใช้ค่าเฉลี่ย Mean และค่าเชิงร้อยละ Percentage และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Linear Regression ในการประมวลผล
4. แปลผลที่ได้จากโปรแกรม SPSS